

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นในครั้งนี้ ได้ส่งแบบสอบถามออกไปเป็นจำนวนทั้งสิ้น 727 ฉบับ ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนของผู้นำท้องถิ่นที่ศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการปกครองท้องถิ่น รุ่นที่ 1 ร่วมกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแล้วเป็นรุ่นแรก ปรากฏว่า มีผู้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้นเป็นจำนวน 585 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.47 ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นเป็นชาย และมีอายุตั้งแต่ 17 ปี - 59 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา เดิมก่อนการสมัครเข้าเรียนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการปกครองท้องถิ่นในระดับชั้นประถมปีที่ 1 ถึงชั้นประถมปีที่ 4 คือ มีจำนวนผู้ที่มีระดับการศึกษาเดิมในชั้นดังกล่าวถึงร้อยละ 58.0*

ผลการวิจัยนำมาอธิบายเชิงพรรณนา และเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยในวัตถุประสงค์เพื่อทราบพฤติกรรมการสื่อสารและความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นที่เข้าเรียน ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการปกครองท้องถิ่น รุ่นที่ 1 สามารถพรรณนาได้ด้วยค่าร้อยละ ดังนี้

พฤติกรรมการสื่อสารของผู้นำท้องถิ่น

ก. การเปิดรับสื่อมวลชนของผู้นำท้องถิ่น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 10 ตารางที่ 23 ในภาคผนวก ก. หน้า 77 - 84)

1. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามลักษณะผู้นำท้องถิ่น

ก. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามอายุ ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า (ดูตารางที่ 10 หน้า 77)

* (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 9 ในภาคผนวก ก. หน้า 76)

1. ผู้นำท้องถิ่นทุกช่วงอายุส่วนใหญ่ มีระดับการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับปานกลาง และมีจำนวนผู้นำท้องถิ่นที่เปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูงและระดับต่ำใกล้เคียงกัน คือ มีผู้นำท้องถิ่นเปิดรับสื่อมวลชนต่ำคิดเป็นร้อยละ 29.2 ขณะที่ผู้นำท้องถิ่นที่เปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูงมีค่าเป็นร้อยละ 29.7

2. ผู้นำท้องถิ่นมีการเปิดรับสื่อมวลชนสูงมักอยู่ในช่วงอายุ 42 - 49 ปี

3. ผู้นำท้องถิ่นมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับที่ต่ำมักอยู่ในช่วงอายุ 17 - 41 ปี

ข. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาเดิมพบว่า (ดูตารางที่ 11 หน้า 78)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษา เดิมในทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 49.7

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการ เปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูงส่วนใหญ่ เป็นผู้มีการศึกษา เดิมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง - ชั้นประถมศึกษาที่สี่

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการ เปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำส่วนใหญ่ เป็นผู้มีการศึกษา เดิมในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง - ชั้นประถมศึกษาที่สี่เช่นกัน

ค. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามระดับการสื่อสารระหว่างบุคคล ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลพบว่า (ดูตารางที่ 12 หน้า 78)

ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับปานกลาง และสูงนั้น ส่วนใหญ่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับปานกลาง กล่าวคือ มีจำนวนถึงร้อยละ 17.8 และ 12.3 ส่วนผู้ที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำส่วนใหญ่ก็จะเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำด้วย

ง. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก

ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก พบว่า (ดูตารางที่ 13 หน้า 79)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับปานกลางและระดับสูงส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับกลาง
2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับต่ำส่วนใหญ่ก็มักจะมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำด้วย

2. การเปิดรับสื่อมวลชนจำแนกตามประเภทของสื่อ

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังพบว่าผู้นำท้องถิ่นมีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ แตกต่างกันออกไปโดยอาจจำแนกตามประเภทของสื่อมวลชนได้ดังนี้ (ดูตารางที่ 14 - 23 หน้า 79 - 84)

ก. หนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับหนังสือพิมพ์พบว่า

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการอ่านหนังสือพิมพ์ประมาณสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง และใช้เวลาในการอ่านในแต่ละครั้งประมาณครั้งละ 1 - 2 ชั่วโมง ผลการวิจัยยังได้พบว่า มีผู้นำท้องถิ่นจำนวนน้อยมากคือประมาณร้อยละ 4.4 เท่านั้นที่ไม่อ่านหนังสือพิมพ์เลย ขณะที่พบว่าผู้ที่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันจำนวนถึงร้อยละ 18.1
2. ผู้นำท้องถิ่นนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นส่วนใหญ่ หนังสือพิมพ์ที่มีความนิยมรองลงมาคือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ข. วิทยุกระจายเสียง ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับวิทยุกระจายเสียง พบว่า (ดูตารางที่ 17-19 หน้า 81 - 82)

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการรับฟังวิทยุประมาณสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง และใช้เวลาในการรับฟังแต่ละครั้งประมาณครั้งละ 1 - 2 ชั่วโมง มีผู้นำท้องถิ่นจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่ไม่ได้รับฟังวิทยุเลย คือประมาณร้อยละ 3.4 ขณะที่ มีผู้รับฟังทุกวันจำนวนร้อยละ 13.5

2. ช่วงเวลาที่ผู้นำท้องถิ่นชอบรับฟังวิทยุมากที่สุด คือช่วงเวลาระหว่าง 05.00 - 08.00 นาฬิกา รองลงมาคือช่วงเวลาระหว่าง 20.00 - 23.00 นาฬิกา

ค. วิทยุโทรทัศน์ ผลการวิจัยในเรื่องการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์พบว่า (ดูตารางที่ 20 -22 หน้า 82-83)

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการรับชมโทรทัศน์ประมาณสัปดาห์ละ 1 - 2 วัน และใช้เวลาในการรับชมโทรทัศน์แต่ละครั้งนานครั้งละ 1 - 2 ชั่วโมง มีผู้นำท้องถิ่นจำนวนเพียงร้อยละ 7.9 เท่านั้นที่ไม่รับชมโทรทัศน์เลย ขณะที่ผู้รับชมโทรทัศน์ทุกวันถึงร้อยละ 17.8

2. ช่วงเวลาที่ผู้นำท้องถิ่นนิยมรับชมรายการโทรทัศน์มากที่สุดคือช่วงเวลาระหว่าง 20.00 - 23.00 นาฬิกา รองลงมาคือช่วงเวลาระหว่าง 17.00 - 20.00 นาฬิกา

ง. ความเชื่อถือที่มีต่อสื่อแต่ละประเภท ผลการวิจัยในเรื่องความเชื่อถือที่ผู้นำท้องถิ่นมีให้กับสื่อแต่ละชนิดพบว่า เมื่อเกิดมีการรายงานข่าวของสื่อแต่ละประเภทต่างกัน ความเชื่อถือที่ผู้นำท้องถิ่นมีให้กับสื่อแต่ละประเภทก็ต่างกัน กล่าวคือ

ผู้นำท้องถิ่นให้ความเชื่อถือในการรายงานข่าวของเจ้าหน้าที่ของทางราชการมากที่สุด คือร้อยละ 45.6 รองลงมาคือสื่อวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (ดูรายละเอียดตารางที่ 23 หน้า 84)

ข. การสื่อสารระหว่างบุคคลของผู้นำท้องถิ่น (ดูตารางที่ 24 - 26 ในภาคผนวก)

1. การสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามลักษณะของผู้นำท้องถิ่น

ก. การสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามอายุ ผลการวิจัยในเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามอายุ พบว่า (ดูตารางที่ 24 หน้า 85)

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับปานกลาง คือ มีจำนวนถึงร้อยละ 40.4 และผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำมีจำนวนมากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูง

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูงส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 50 - 59 ปี

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 17 - 41 ปี และอายุระหว่าง 42 - 49 ปี

ข. การสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม ผลการวิจัยในเรื่องการสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม พบว่า (ดูตารางที่ 25 หน้า 85)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูง ได้แก่ ผู้ที่มีระดับการศึกษาเดิมในชั้น ป.1 - ป.4

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำส่วนใหญ่ ได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษาในชั้น ป.1 - ป.4 เช่นเดียวกัน

ค. การสื่อสารระหว่างบุคคลจำแนกตามประเภทของบุคคลที่สื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า (ดูตารางที่ 26 หน้า 86) ผู้นำท้องถิ่นมักมีการสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลต่าง ๆ ต่างกันออกไป บุคคลที่ผู้นำท้องถิ่นสื่อสารด้วยมากที่สุด คือ ญาติ และเพื่อนบ้าน รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข พัฒนาการตำบล เกษตรตำบล พัฒนาการอำเภอ และเกษตรอำเภอ ตามลำดับ

ค. การติดต่อกับสังคมภายนอกของผู้นำท้องถิ่น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 27-29 หน้า 86-87 ในภาคผนวก ก)

1. การติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามลักษณะของผู้นำท้องถิ่น

ก. การติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามอายุ ผลการวิจัยในเรื่องการติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามอายุพบว่า (ดูตารางที่ 27 หน้า 86)

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับปานกลาง และพบว่าผู้นำท้องถิ่นที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับต่ำ มีจำนวนมากกว่าผู้นำท้องถิ่นที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับสูง

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับสูง ส่วนใหญ่มัก เป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีอายุระหว่าง 50 - 59 ปี

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับต่ำ ส่วนใหญ่มัก เป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีอายุระหว่าง 17 - 41 ปี

ข. การติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม

ผลการวิจัยในเรื่องการติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม พบว่า (ดูตารางที่ 28 หน้า 87)

1. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกสูง หรือระดับต่ำก็ตามมักเป็นผู้มีการศึกษาในระดับ ป.1 - ป.4

ค. การติดต่อกับสังคมภายนอกจำแนกตามแหล่งความเจริญ

ผลการวิจัยพบว่า แหล่งความเจริญที่ผู้นำท้องถิ่นมีโอกาสเดินทางไปมากที่สุดคือ อำเภอ รองลงมาคือ จังหวัด สำหรับการเดินทางเข้ายังเมืองหลวงนั้นพบว่า มีผู้นำท้องถิ่นจำนวนเพียงร้อยละ 38.6 เท่านั้น ที่ได้มีโอกาสเดินทางเข้ามาในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 29 หน้า 87)

ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 30-34 ในภาคผนวก ก.)

ก. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามลักษณะผู้นำท้องถิ่น

1. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามอายุ ผลการวิจัยในเรื่องความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า (ดูตารางที่ 30 หน้า 88)

1. ผู้นำท้องถิ่นทุกช่วงอายุส่วนใหญ่พบว่า มีความทันสมัยในระดับปานกลาง มีจำนวนผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับสูง และระดับต่ำใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 24.5 และร้อยละ 25.5 ตามลำดับ

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับความทันสมัยสูง: มักอยู่ในช่วงอายุ 42 - 49 ปี

3. ผู้นำท้องถิ่นที่เป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับความทันสมัยต่ำมักอยู่ในช่วงอายุ 50 - 59 ปี

2. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม

ผลการวิจัยในเรื่องความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาเดิม พบว่า (ดูตารางที่ 31 หน้า 88)

1. ผู้นำท้องถิ่นทุกช่วงระดับการศึกษาเดิม ส่วนใหญ่มีระดับความทันสมัยในระดับปานกลาง คือมีจำนวนร้อยละ 49.7

2. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ที่มีความทันสมัยในระดับสูง มีระดับการศึกษาเดิม ในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง - ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่

3. ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่ที่มีระดับความทันสมัยในระดับต่ำมีระดับการศึกษาเดิมในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง - ชั้นประถมศึกษาปีที่สี่เช่นกัน

3. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามระดับการสื่อสารระหว่างบุคคล ผลการวิจัยในเรื่องความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการสื่อสารระหว่างบุคคลพบว่า (ดูตารางที่ 32 หน้า 89)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในทุกระดับมีความทันสมัยในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับผู้นำท้องถิ่นด้วยกัน

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับสูงมีอยู่ในทุกระดับของการสื่อสารระหว่างบุคคล

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับต่ำมีอยู่ในพวกที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

4. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก

ผลการวิจัยในเรื่องความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการติดต่อกับสังคมภายนอก พบว่า (ดูตารางที่ 33 หน้า 89)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในทุกระดับมีความทันสมัยในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับผู้นำท้องถิ่นด้วยกัน

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับสูงนั้นมีอยู่ในกลุ่มผู้นำท้องถิ่นที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับต่ำมีอยู่ในกลุ่มผู้นำท้องถิ่นที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกในระดับต่ำเป็นส่วนใหญ่

5. ความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นจำแนกตามระดับการเปิดรับสื่อมวลชน

ผลการวิจัยในเรื่องความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่น เมื่อจำแนกตามระดับการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า (ดูตารางที่ 34 หน้า 90)

1. ผู้นำท้องถิ่นที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนในทุกระดับมีความทันสมัยในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับผู้นำท้องถิ่นด้วยกัน

2. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับสูงนั้นส่วนใหญ่มักเป็นผู้มีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับปานกลาง และระดับสูง

3. ผู้นำท้องถิ่นที่มีความทันสมัยในระดับต่ำนั้นส่วนใหญ่มักเป็นผู้มีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ และระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับความทันสมัย

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสื่อสารกับความทันสมัย โดยพิจารณาจากตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาเดิม การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล การเปิดรับสื่อมวลชน กับความทันสมัยของผู้นำท้องถิ่นที่เข้ารับการศึกษานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการปกครองท้องถิ่น รุ่นที่ 1 ผลการวิจัยเป็นดังนี้ คือ

ก. ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับ
สังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล แต่ละตัวแปร กับการเปิดรับสื่อมวลชน โดย
การพิจารณาจากค่าไคสแควร์ และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยถือเอาความมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 (ระดับความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99) ดังแสดง
ไว้ในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงค่าไคสแควร์ ระหว่าง ระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับ
สังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล กับการเปิดรับสื่อมวลชน

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าไคสแควร์	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ระดับการศึกษาเดิม	การเปิดรับสื่อมวลชน	4.2562	.3724
อายุ	การเปิดรับสื่อมวลชน	3.8275	.4299
การติดต่อกับสังคม- ภายนอก	การเปิดรับสื่อมวลชน	34.3791	.0000 *
การสื่อสารระหว่าง- บุคคล	การเปิดรับสื่อมวลชน	15.9084	.0031 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 2 แสดงค่า สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่าง ระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล กับการเปิดรับสื่อ

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ระดับการศึกษาเดิม	การเปิดรับสื่อ	.0574	.085
อายุ	การเปิดรับสื่อ	.0716	.045
การติดต่อกับสังคม	การเปิดรับสื่อ	.1922	.000 *
การติดต่อกับสังคม	การเปิดรับสื่อ- น.ส.พ.	.2062	.000 *
การติดต่อกับสังคม	การเปิดรับสื่อ- วิทยุ	-.0081	.423
การติดต่อกับสังคม	การเปิดรับ- โทรทัศน์	.1854	.000 *
การสื่อสารระหว่าง บุคคล	การเปิดรับสื่อ	.1955	.000 *
การสื่อสารระหว่าง บุคคล	การเปิดรับ- น.ส.พ.	.1900	.000 *
การสื่อสารระหว่าง บุคคล	การเปิดรับ- วิทยุ	.0874	.017
การสื่อสารระหว่าง บุคคล	การเปิดรับ- โทรทัศน์	.1257	.001 *

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตารางที่ 1 และตารางที่ 2 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาเดิมกับการเปิดรับสื่อมวลชน
ได้ค่า ไคสแควร์ เท่ากับ 4.2562 ที่ระดับนัยสำคัญ .3724 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
แบบเพียร์สัน เท่ากับ .0574 ที่ระดับนัยสำคัญ .085 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความ
สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ความแตกต่าง
ด้านระดับการศึกษาเดิมไม่สามารถใช้เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มความมาก-น้อยของ
การเปิดรับสื่อมวลชนได้
2. ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับการเปิดรับสื่อมวลชน ได้ค่าไคสแควร์
เท่ากับ 3.8275 ที่ระดับนัยสำคัญ .4299 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่า
เท่ากับ .0716 ที่ระดับนัยสำคัญ .045 จึงถือได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ความแตกต่างด้านอายุไม่สามารถ
ใช้เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มของความมาก-น้อยในการเปิดรับสื่อมวลชนได้
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอกกับการเปิดรับสื่อมวลชน
ได้ค่า ไคสแควร์ เท่ากับ 34.38 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สันได้ค่าเท่ากับ .1922 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.000 จึงถือได้ว่า ตัวแปรทั้งสองมีความ
สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ คนที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกมากมีแนวโน้ม
ที่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนได้มาก ในทางตรงกันข้ามคนที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกน้อย
ก็มีแนวโน้มที่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนน้อยด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างไรก็ตาม
เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอกกับการเปิดรับสื่อมวลชน
แต่ละชนิดพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอกกับการเปิดรับสื่อมวลชน
ด้านหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือได้ค่าความสัมพันธ์ .2062 ที่ระดับนัยสำคัญ.000
4. ความสัมพันธ์ระหว่าง การสื่อสารระหว่างบุคคลกับการเปิดรับสื่อมวลชน
ได้ค่า ไคสแควร์ เท่ากับ 15.9084 ที่ระดับนัยสำคัญ .0031 และได้ค่าสัมประสิทธิ์สห-
สัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ .1955 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมี
ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ

คนที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับสูงจะมีแนวโน้มที่จะมีการเปิดรับสื่อมวลชนมาก ในทางตรงกันข้าม คนที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลในระดับต่ำก็มีแนวโน้มที่จะเปิดรับสื่อมวลชนน้อย โดยเมื่อแยกพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคล กับสื่อมวลชนแต่ละประเภท พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคล กับการเปิดรับสื่อด้านหนังสือพิมพ์มากที่สุด คือได้ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ .19 ที่ระดับนัยสำคัญ .000

ข. ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับสังคม ภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล แต่ละตัวแปร กับความทันสมัย ในการพิจารณา ความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวแปรดังกล่าวจะพิจารณาจาก ค่าไคสแควร์ และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยถือเอาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.01 (ระดับความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงค่าไคสแควร์ ระหว่าง ระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับ สังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล กับความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าไคสแควร์	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ระดับการศึกษา	ความทันสมัย	26.1757	.000*
อายุ	ความทันสมัย	2.1624	.706
การติดต่อกับสังคมภายนอก	ความทันสมัย	18.4283	.001*
การสื่อสารระหว่างบุคคล	ความทันสมัย	6.8404	.145

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคลกับความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
ระดับการศึกษาเดิม	ความทันสมัย	.1982	.000 *
อายุ	ความทันสมัย	.0557	.096
การติดต่อกับสังคมภายนอก	ความทันสมัย	.1976	.000 *
การสื่อสารระหว่างบุคคล	ความทันสมัย	.1026	.007 *

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิจัยตามตารางที่ 3 และตารางที่ 4 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาเดิม กับความทันสมัย ได้ค่าไคแอสควร์ เท่ากับ 26.1757 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.1982 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 จึงถือว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรทั้งสองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ คนที่มีระดับการศึกษาเดิมสูง มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับสูง ในทางตรงกันข้ามคนที่มีระดับการศึกษาเดิมต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับต่ำด้วย

2. ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ กับความทันสมัย ได้ค่าไคแอสควร์ เท่ากับ 2.1624 ที่ระดับนัยสำคัญ .7059 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ .0557 ที่ระดับนัยสำคัญ .096 จึงถือว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ความแตกต่างด้านอายุไม่สามารถใช้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นแนวโน้มของความมาก-น้อยของระดับความทันสมัยได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อกับสังคมภายนอก กับความทันสมัย ได้ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 18.4283 ที่ระดับนัยสำคัญ .001 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ .1976 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 จึงถือได้ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือคนที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกสูง มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับสูง ในทางตรงกันข้าม คนที่มีการติดต่อกับสังคมภายนอกต่ำ ก็มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับต่ำด้วย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารระหว่างบุคคล กับความทันสมัย ได้ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 6.8404 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่า เท่ากับ .1026 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .007 จึงถือได้ว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงมีแนวโน้มว่าจะมีความทันสมัยในระดับสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม คนที่มีการสื่อสารระหว่างบุคคลต่ำก็มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับต่ำด้วย

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิดกับความทันสมัย ในการพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปร เรื่องการเปิดรับสื่อมวลชน โดยแยกพิจารณาการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละชนิดกับความทันสมัย พิจารณาจาก ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยถือเอาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 (ความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โปรดัก โมเมนต์ ระหว่าง การเปิดรับ
สื่อมวลชนแต่ละชนิด กับความทันสมัย

ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ต้องการ		ค่าสหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน	ระดับนัยสำคัญ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2		
การเปิดรับหนังสือพิมพ์	ความทันสมัย	.3917	.000 *
การเปิดรับวิทยุ	ความทันสมัย	-.0004	.497
การเปิดรับโทรทัศน์	ความทันสมัย	.1299	.001 *
การเปิดรับสื่อมวลชน	ความทันสมัย	.2416	.000 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01

ผลการวิจัยตามตารางที่ 5 พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับหนังสือพิมพ์กับความทันสมัย ได้ค่าสหประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .3971 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 จึงถือว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ คนที่มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์ในระดับสูง มีแนวโน้มจะมีความทันสมัยสูง ในทางตรงกันข้ามคนที่มีการเปิดรับหนังสือพิมพ์ต่ำ ก็มีแนวโน้มจะมีความทันสมัยในระดับต่ำด้วย
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุกระจายเสียงกับความทันสมัย ได้ค่าสหประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ -.0004 ที่ระดับนัยสำคัญ .497 จึงถือได้ว่าไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ความแตกต่างกันของการเปิดรับวิทยุกระจายเสียงไม่สามารถใช้เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มของความทันสมัยของกลุ่มผู้นำท้องถิ่นได้
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับวิทยุโทรทัศน์กับความทันสมัย ได้ค่าสหประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .1299 ที่ระดับนัยสำคัญ .001 จึงถือว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ คนที่มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์สูง มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับสูง คนที่มีการเปิดรับโทรทัศน์ต่ำ ก็มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับต่ำด้วย

4. เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน โดยคิดจาก

การเปิดรับทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ กับความทันสมัย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .2416 ที่ระดับนัยสำคัญ .000 จึงถือว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ คนที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนทั้ง 3 ชนิดสูง มีแนวโน้มที่จะมีความทันสมัยในระดับสูงด้วย ในทางตรงกันข้าม คนที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำ ก็จะมีแนวโน้มของความทันสมัยในระดับต่ำด้วย

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาเดิม อายุ การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล แต่ละตัวแปรกับความทันสมัย เมื่อควบคุมความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน พิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ แบบพาเซยีล ถือเอาความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ระดับความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่าร้อยละ 99) ดังแสดงในตารางที่ 6 และตารางที่ 7

ตารางที่ 6 แสดงเปรียบเทียบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ควบคุมความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อมวลชน กับเมื่อยังไม่ได้ควบคุมความสัมพันธ์ของการเปิดรับสื่อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน เปรียบเทียบกับค่าสหสัมพันธ์แบบพาเซยีล

ความสัมพันธ์ของตัวแปร		ค่าสหสัมพันธ์ *	ค่าสหสัมพันธ์ **
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	แบบเพียร์สัน	แบบพาเซยีล
ระดับการศึกษาเดิม	ความทันสมัย	.1982	.1777
อายุ	ความทันสมัย	.0557	.0449
การติดต่อกับสังคมภายนอก	ความทันสมัย	.1976	.1548
การสื่อสารระหว่างบุคคล	ความทันสมัย	.1026	.0689

* ค่าสหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน เป็นค่าแสดงความสัมพันธ์ เมื่อไม่ควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชน

** ค่าสหสัมพันธ์แบบพาเซยีล เป็นค่าแสดงความสัมพันธ์ เมื่อมีการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชน

ตารางที่ 7 แสดงค่าสหสัมพันธ์แบบพา เชียลระหว่างระดับการศึกษา เดิม อายุ การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล กับความทันสมัย เมื่อควบคุมความสัมพันธ์ของการ เปิดรับสื่อมวลชน

ความสัมพันธ์		ค่าสหสัมพันธ์แบบพา เชียล		
ตัวแปรที่ต้องการ		ตัวแปรที่ควบคุม	ค่าความ	ระดับ
ตัวแปรที่ 1	ตัวแปรที่ 2	ตัวแปรที่ 3	สัมพันธ์	นัยสำคัญ
ระดับการศึกษา เดิม	ความทันสมัย	การเปิดรับสื่อ	.1777	.000*
อายุ	ความทันสมัย	การเปิดรับสื่อ	.0449	.300
การติดต่อกับสังคม ภายนอก	ความทันสมัย	การเปิดรับสื่อ	.1548	.000*
การสื่อสาร ระหว่างบุคคล	ความทันสมัย	การเปิดรับสื่อ	.0689	.112

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 6 และตารางที่ 7 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับการศึกษา เดิม อายุ การติดต่อกับสังคมภายนอก การสื่อสารระหว่างบุคคล แต่ละตัวแปรกับความทันสมัย เมื่อควบคุมความสัมพันธ์กับการ เปิดรับสื่อมวลชน จะได้ค่าความสัมพันธ์ต่างไปจากเมื่อยังไม่ควบคุมความสัมพันธ์กับการ เปิดรับสื่อมวลชน โดยพบว่า ค่าความสัมพันธ์จะมีค่าลดลง นั่นแสดงว่า การเปิดรับสื่อ มวลชนนั้นเป็น ตัวแปรแทรกในกระบวนการทำให้ทันสมัย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

จ. ตัวแปรที่อธิบายความทันสมัยได้มากที่สุด การวิเคราะห์เพื่อหาว่าตัวแปร ใดที่สามารถใช้เป็นดัชนีพยากรณ์ความทันสมัยได้มากที่สุดนี้ ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอย ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานและดัชนีการพยากรณ์

ตัวแปรอิสระ	b	B	S. E _b	R ²	R ² ที่เพิ่มขึ้น
การเปิดรับหนังสือพิมพ์	.233	.367	.026	.160	.160
การติดต่อกับเมืองหลวง	.031	.112	.011	.173	.013
ระดับการศึกษา เดิม	.197	.113	.070	.185	.012

b คือสัมประสิทธิ์การถดถอย

B คือสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน

S. E_b คือความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอย

R² คือดัชนีการพยากรณ์ (สัดส่วนของความแปรปรวนของตัวแปรตามที่อธิบายได้ด้วยตัวแปรต้น)

R² ที่เพิ่มขึ้นคือดัชนีการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได ดังแสดงในตารางที่ 8 พบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรตามที่อธิบายได้โดยใช้ค่าการเปิดรับหนังสือพิมพ์ เป็นตัวพยากรณ์นั้นมีค่าร้อยละ 16 และเมื่อเพิ่มการติดต่อกับสังคมเมืองหลวงเข้าไปจะอธิบายความแปรปรวนของความทันสมัยได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.3 เป็นร้อยละ 17.3 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.5 เมื่อเพิ่มตัวแปรเรื่องระดับการศึกษาเดิมเข้าไป

จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรเรื่อง ความ
ทันสมัยได้ดีที่สุดก็คือ ตัวแปรเรื่องการเปิดรับหนังสือพิมพ์ ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของการ
เปิดรับสื่อมวลชนนั่นเอง จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการวิเคราะห์ด้วยวิธี
ถดถอยพหุคูณนี้ จะเห็นได้ว่า ตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ อายุ การเปิดรับวิทยุ การเปิดรับ
โทรทัศน์ การสื่อสารระหว่างบุคคล การติดต่อกับอำเภอ หรือจังหวัดอื่น ๆ ไม่มีความ
สัมพันธ์กับการอธิบายความทันสมัย หรืออาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรดังกล่าวไม่มีอิทธิพลต่อ
ความทันสมัยของผู้เข้าถึง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย